

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118201413
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7118201413.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej, v právnom spore žalobkyne: I. V., J., C. XX, nar. XX.X.XXXX, zást. Centrum správnej pomoci Košice, občianske združenie, Košice, Tomášikova 3, IČO: 51847124 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru a ďalšie nároky, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 15Csp/42/2018 - 155 z 30. júna 2020

rozhodol:

Sčasti m e n í rozsudok tak, že u r č u j e, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX z 8.2.2013 uzavretej medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobkyňou ako spotrebiteľom j e bezúročný a bez poplatkov.

Rozsudok vo zvyšku p o t v r d z u j e .

Žalobkyni proti žalovanému p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou žalobkyňa sa domáhala určenia, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX z 8.2.2013 je bezúročná a bez poplatkov a tiež, že táto zmluva je neplatná. Pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa ako dlžník so žalovaným ako veriteľom 8.2.2013 uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ dlžníkovi poskytol úver 500 € a dlžník sa zaviazal tento úver vrátiť veriteľovi spolu s poplatkom, celkovo vo výške 936 €. Zmluvný vzťah strán v zmysle §52 a nasl. o. z. posúdil ako spotrebiteľský, ktorý nutne preto podriadil právnenému režimu právnej normy upravujúcej spotrebiteľské úvery, t. j. úprave zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere a pristúpil preto k posúdeniu, či predmetná zmluva o úvere (ne)má náležitosti ustanovené v §9 ods. 2 tohto zákona, o ktorých žalobkyňa tvrdila, že predmetná zmluva ich neobsahuje (doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti, ročná percentuálna miera nákladov, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) a následne konštatoval, že ani jeden zo žalobkyňou tvrdených dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru nebol zistený ani preukázaný.

2. Vzhľadom na povinnosť súdov SR pri výklade ustanovení právnych predpisov platných na území SR aplikovať eurokonformný výklad, s poukazom na rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15 Home Credit

Slovakia z 9.11.2016 konštatoval, že zmluva o úvere nemusí obsahovať osobitne údaje o dobe trvania zmluvy, ako ani o termíne konečnej splatnosti, pokiaľ ide o rovnaký dátum, prípadne ak táto okolnosť je zrejماً z ostatných údajov obsiahnutých v zmluve. Vzhľadom na to, že v posudzovanej zmluve o úvere žalobkyňa ako dlžník bola povinná celkovú čiastku 936 € zaplatiť do 12.3.2014, podľa súdu z tohto údaja žalobkyňa mala možnosť zistiť dátum konečnej splatnosti úveru. RPMN 87,20 % dojednanú v zmluve o úvere podľa právneho názoru súdu prvej inštancie možno síce považovať za vyššiu, avšak jej výška ešte stále nie je na takej úrovni, ktorá by oprávňovala prijať záver o jej neprimeranosti a z toho dôvodu vyvodíť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Konštatoval tiež, že posudzovaná zmluva o úvere obsahuje rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (500 € istina, 195,75 € úroky, 240,25 € administratívny náklad na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy), čo žalobkyňa mala zaplatiť v jednej splátke vo výške 936 € a tiež, že dojednanie ročnej percentuálnej miery nákladov bolo prejavom zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy. Z uvedeného pre súd vyplynul záver, že zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti, a posudzovaný úver preto nie je bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na záväzný právny názor odvolacieho súdu vyslovený v jeho zrušujúcom uznesení sp. zn. 6Co/358/2018 z 30.12.2019 v tejto veci (§391 CSP) členením splátok úverov sa nezaoberal, zameral sa na posúdenie ostatných žalobkyňou vytýkaných nedostatkov spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

3. Žalobu o určenie neplatnosti posudzovanej zmluvy o úvere ako celku zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení s odôvodnením, že táto nie je účinným ani správne zvoleným procesným nástrojom ochrany práva žalobkyne, lebo žalobkyňa ňou nemôže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom by muselo nasledovať ďalšie súdne konanie.

4. S odkazom na zásadu úspechu ustanovenú v §255 ods. 1 CSP žalovanému proti žalobkyňi priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

5. Proti tomu rozsudku žalobkyňa podáva odvolanie z dôvodov ustanovených v §365 ods. 1 písm. b), d) a e) až h) CSP navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby odvolací súd vo veci sám rozhodol určením, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX z 8.2.2013 uzavretá medzi sporovými stranami je neplatná, alternatívne, že je bezúročná a bez poplatkov. Odvolateľka sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý podľa nej sa nedostatočne a nesprávne vysporiadal s kontrolou neprijateľnosti zmluvných podmienok predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tiež vec nesprávne právne posúdil, keď vyhodnotil, že zmluva o úvere nie je bezúročná a bez poplatkov, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z. z. alebo keď uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti posudzovanej zmluvy.

6. Podľa odvolateľky úverová zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti ustanovené v §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spomedzi ktorých konkretizuje len náležitosti ustanovené pod písm. a), c), j) a y), dôsledkom porušenia ktorých je, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, keď absentuje druh spotrebiteľského úveru, adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ročná percentuálna miera nákladov v zmluve a jej dodatku je rozdielna, vzhľadom na čo výška RPMN sa javí ako nejasná, neurčitá a tiež, že priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov absentuje úplne. V danom prípade podľa odvolateľky absentujú aj základné informácie o poskytnutom spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobkyňa dostať mala. S poukazom na rozhodnutie SD EÚ C - 679/18 a ustanovenie §11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. odvolateľka má aj za to, že súd prvej inštancie z dôvodu porušenia svojej povinnosti ex offio skúmať či veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posudzoval bonitu klienta, o otázke bezúročnosti a bezpoplatkovosti posudzovaného spotrebiteľského úveru rozhodol predčasne. Tvrdí totiž, že veriteľ jej bonitu pri poskytnutí úveru vôbec neskúmal, nepamätá sa, či nejakým spôsobom veriteľovi dokladala svoje príjmy, výdavky a jej sociálne pomery veriteľa vôbec nezaujímal. Nestotožňuje sa so závermi súdu prvej inštancie ani v tom, že úroky vo výške 39,15 % p. a. a RPMN 87,20 %, resp. 260,12 % nie sú neprimerané. Dohodu o úrokoch vo výške 39,15 % p. a. považuje za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, keď tieto úroky výrazne (viac ako štvornásobne) presahujú priemerné úroky dojednávané finančnými spoločnosťami pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti v rozhodnom období (9,44 % p. a. vo februári 2013), a nemožno ho preto obhajovať princípom zmluvnej slobody, keď podstatne prevyšuje odplatu požadovanú za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (§53 ods. 6 o. z). RPMN v zmluve je deklarovaná vo výške 87,20 %, kým na dohode o plnení v splátkach podpísanej v ten istý deň ako zmluva samotná, táto činí

až 260,12 %. Rôznosť údajov o RPMN na uvedených listinách pri tom istom úvere pôsobí mätúco, zavádza spotrebiteľa, ktorý v dôsledku rôznosti týchto základných náležitostí zmluvy o úvere nie je schopný správne vyhodnotiť výhodnosť poskytnutého úveru. Hodnota RPMN v dohode o plnení v splátkach vysoko prekračuje hodnotu RPMN uvedenú v zmluve a obe vysoko prekračujú priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov pri ostatných spotrebiteľských úveroch vo výške do 1 500 € so splatnosťou od 6 do 12 mesiacov (40,60 % za štvrtý štvrtrok 2012). V tejto súvislosti žalobkyňa odvolaciemu súdu dáva do pozornosti právoplatné rozhodnutie Bankovej rady NBS zo 7. júna 2016, č. GUV-709/2016 týkajúce sa totožných zmlúv uzatváraných v rozhodnom čase, ktorým rozhodnutím žalovanému predbežným opatrením právoplatne bola uložená povinnosť o. i. zdržať sa používania nekalej obchodnej praxe spočívajúcej v tom, že so spotrebiteľom súčasne alebo v bezprostrednej časovej následnosti je uzatváraná zmluva o spotrebiteľskom úvere splatnom jednorázovo a dohoda o splátkach toho istého úveru a ďalej rozsiahlo cituje z odôvodnenia tohto rozhodnutia, pričom podľa jej názoru v tejto veci súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle článku 1 ods. 1 Ústavy SR a môže tým porušiť jej práva ako strany sporu na súdnu ochranu podľa §46 ods. 1 Ústavy SR. Súdom použitý výklad a aplikácia právnych predpisov je v značnom nesúlade a odkláňa sa od ustálenej judikatúry bez toho, aby tento odklon bol dostatočne zdôvodnený.

7. Odvolateľka má za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a vo veci nebol úplne zistený stav veci a súd prvej inštancie nedostatočne sa vysporiadal aj s námietkami žalobkyne a všetky ani neodôvodnil, napádaný rozsudok je príliš formalistický, v rozpore s procesnými požiadavkami spravodlivosti, pričom súd prvej inštancie právo vykladá iba teoreticky. Napadnutý rozsudok je v rozpore s konceptom spravodlivého konania, súd nedostatočne preskúmal podania, argumenty a dôkazy, ktoré boli v konaní predložené.

8. Žalovaný plne sa stotožňuje s výrokmi napadnutého rozsudku, proti ktorým smeruje odvolanie žalobkyne, má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým i právnym zisteniam a na základe týchto vec z právneho hľadiska posúdil správne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania na nariadenom odvolacom pojednávaní postupom podľa §380 preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v potrebnom rozsahu doplnil dokazovanie vykonaním dôkazov, ktoré súd prvej inštancie nevykonával napriek tomu, že boli a sú súčasťou spisu a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené (§34 a 355 a nasl. CSP o odvolaní).

10. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nevykonával dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, resp. skutočností vyplývajúce z vykonaných dôkazov nechal bez povšimnutia, hoci boli pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce. Svojím postupom žalobkyňu pritom znemožnil prístup k spravodlivosti, keď bez akéhokoľvek zákonného dôvodu nepripísal absolútne žiaden význam listinným dôkazom, ktorým došlo k platnému a z hľadiska opodstatnenosti žaloby rozhodujúcemu pozmeneniu obsahu úverovej zmluvy z 8.2.2013, na ktoré pri svojom rozhodovaní vo veci neprihliadol, hoci na to nebolo dôvod. Tento postup okresného súdu je potrebné považovať za nesprávny pre rozpor so základnými princípmi Civilného sporového poriadku, s Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré zaručujú právo každého na spravodlivé súdne konanie.

11. V dôsledku zmeny úverovej zmluvy č. XXXXXXXXX z 8.2.2013 vykonanej obsahom dohody z 8.2.2013 o plnení v splátkach záver súdu prvej inštancie o správnosti výšky RPMN neobstojí. Odvolací súd na nariadenom odvolacom pojednávaní dokazovanie doplnil a podrobil prieskumnej činnosti listinné dôkazy tvoriace obsah spisového materiálu, konkrétne dohodu o plnení v splátkach z 8.2.2013 k zmluve o úvere č. XXXXXXXXX, z ktorej bolo zistené, že účastníci zmluvy o úvere ňou priamo v deň uzavretia samotnej zmluvy o úvere zmenili spôsob vrátenia dohodnutého úveru a poplatku v nezmenenej výške 936 € z jednorazového vrátenia dňom 12.3.2014 pri RPMN 87,20 % na plnenie v pravidelných

mesačných splátkach 12 x po 78 €, počnúc dňom 12.4.2013 pri RPMN 260,12 %. Žalobkyňa ako dlžník touto dohodou zároveň sa zaviazala dohodnuté splátky uhradiť riadne a včas v súlade s touto dohodou.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uzavrel, že obsah zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 8. 2.2013 v danom prípade je potrebné posudzovať v znení jej dodatku predstavovaného dohodou z 8.2.2013 o plnení v splátkach. Je tomu tak preto, že ide o dodatok, ktorým zmluvné strany na základe zhodne prejavenej jednoznačnej vôle zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru v dohode o jej splatnosti z jej jednorazového zaplatenia do jedného roka od uzavretia zmluvy, t. j. do 12.3.2014 zmenili na plnenie v pravidelných mesačných splátkach počnúc dňom 12.4.2013. Z toho dôvodu už ani v zmysle samotného textu tejto dohody o plnení v splátkach neplatila viac pôvodná dohoda o splatnosti dlhu dňom 12.3.2014, pretože touto dohodou strany ju zmenili tak, že žalobkyňa bola povinná (a zároveň aj oprávnená) splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach 12 x 78 € splatných vždy k 12. kalendárnemu dňu v tom ktorom mesiaci počnúc dňom 12.4.2013.

13. V zmysle §9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. posudzovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných k 8.2.2013 s tým, že sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Vzhľadom na to, že v zmysle §11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo odvolateľka v priebehu konania a rovnako aj v odvolaní namietala, odvolací súd pristúpil k posúdeniu, či RPMN deklarovaná v zmluve (nie) je v neprospech spotrebiteľa a či súd prvej inštancie túto otázku posúdil (ne)správne.

14. Vzhľadom na to, že splatnosť úveru v zmysle dodatku bola zmluvne zmenená, tieto nové údaje bolo potrebné dosadiť do vzorca pre výpočet RPMN. Podľa výpočtov odvolacieho súdu pri výške úveru 500 €, dátume uzavretia zmluvy 8.2.2013, mesačnej periodicite splátok vo výške 78 €, pri počte splátok 12, pri dátume prvej splátky 12.4.2013 a pri každej splátke splatnej k 12. dňu v tom ktorom mesiaci, RPMN je 190,37 %.

15. Vzhľadom na to, že správna výška RPMN je 190,37 %, kým v zmluve ako RPMN v neprospech spotrebiteľa bolo deklarovaných 87,20 %, na základe čoho spotrebiteľ v čase uzatvárania spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri zvažovaní výhodnosti sporného úveru sa rozhodoval, v dôsledku porušenia povinnosti veriteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, odvolací súd aplikovaním ustanovenia §11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na prejednávany prípad dospel k právnomu záveru, že posudzovaný poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Ide pritom o nekalú obchodnú praktiku tohto veriteľa, keď so spotrebiteľom zároveň alebo v bezprostrednej časovej následnosti po uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere splatnom jednorázovo je uzatváraná dohoda o splátkach toho istého úveru. Napriek tomu, že spotrebiteľ žiada o úver na splátky, veriteľ s ním najprv uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere s jednorazovou splatnosťou a poskytne predzmluvné informácie vrátane výšky RPMN, pretože pri jednorazovom plnení na konci splatnosti výška RPMN je neporovnateľne výhodnejšia, ako v prípade, ak by veriteľ RPMN od začiatku rozpočítal do splátok, ako to spotrebiteľ žiada. Bezprostredne po podpise zmluvy veriteľ však so spotrebiteľom uzatvára dohodu o splátkach tak, ako ju spotrebiteľ pôvodne aj chcel, kde však už výška RPMN je zásadne nevýhodná. Spotrebiteľ sa však rozhodoval na základe výhodnejšej informácie o RPMN priamo v zmluve, ktorá však pre neho v dôsledku zmeny vykonanej dohodou o splátkach už neplatila. Nekalá obchodná praktika veriteľa spočíva teda v tom, že tento cez predzmluvný formulár a cez zmluvu spotrebiteľovi poskytol informáciu, o ktorej vedel, že sa neuplatní, pretože sa stane neplatnou v podstate ihneď po podpise dohody o splátkach, a že pre spotrebiteľa bude platiť RPMN so zásadnými rozdielmi v jeho neprospech ako na plnenie povinnej zmluvnej strany.

17. Vzhľadom na to, že už aj len tento právny záver o uvedení nesprávnej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa sám o sebe je samostatným a postačujúcim dôvodom v zmysle §11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. vedúcim k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti

poskytnutého spotrebiteľského úveru, odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobkyne smerujúcimi k tomu istému záveru, a preto sa nimi ani nezaoberal.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa §388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku s tým, že rozsudok vo zvyšku ako vecne správny potvrdil, pretože popri žalobe o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti posudzovaného úveru nevzhladol dôvody na zmenu či zrušenie rozsudku v rozsahu vzťahujúcom sa na určenie neplatnosti danej zmluvy.

19. Vzhľadom na to, že cieľom žalobkyne predmetnou žalobou bolo domôcť sa takého určenia, v dôsledku ktorého veriteľ by mal právo jedine na vrátenie poskytnutej istiny, nie však aj na vrátenie poplatkov, či úrokov, a nie to, na základe akého právneho titulu k tomu dospeje, pričom žalobkyňa tohto svojho cieľa s úspechom sa domohla, odvolací súd jej ako plne úspešnej strane sporu proti neúspešnému žalovanému priznal nárok na plnú náhradu jej trov prvoinštančného i odvolacieho konania (§396 ods. 2, 255 ods. 1 CSP). Dôvody na aplikáciu §257 CSP odvolací súd nezistil. O výške náhrady v zmysle §262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu dovolanie je prípustné aj vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).